

Unelmamatka Himalajan juurelle

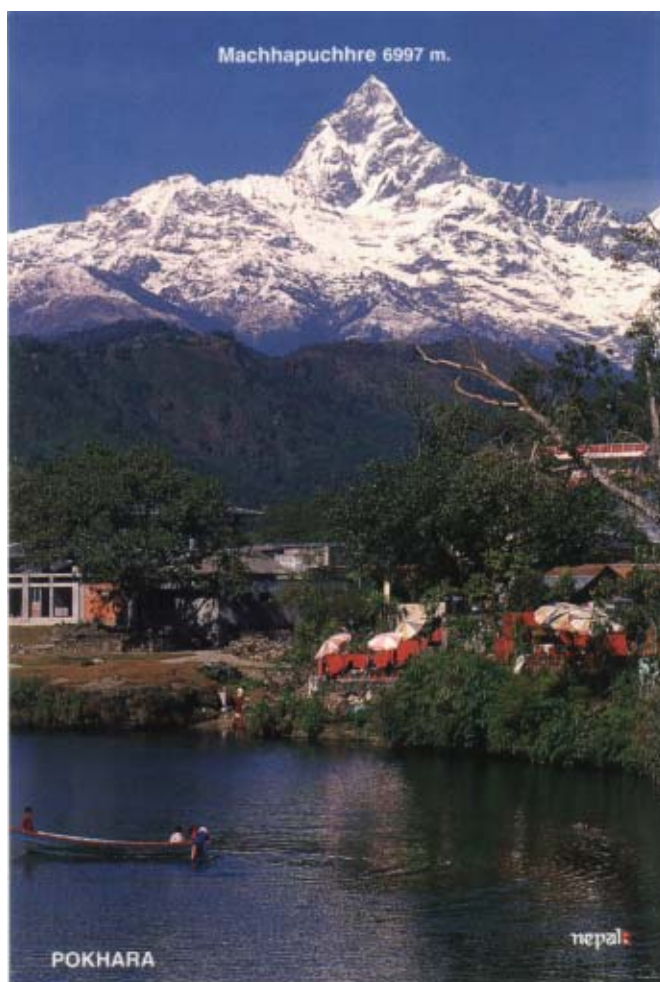
A llekirjoittaneen vaimo ja poika tekivät helmikuussa yli kolmen viikon matkan Nepalin Pokharaan. Matkalla syntyi niin kiinteät ja hyvät suhteet paikalliseen väestöön, että meidät kutsuttiin ja minun suorastaan toivottiin pian saapuvan näyttille paikkaseudulle, olinhan edelliselle matkalle esteellinen SM-viestin takia.

Vaimon suostuttua matkaseurakseni (vajaa kuukausi edellisestä Nepalinmatkasta) lähdimme matkaan 3. huhtikuuta. Suoritettuaamme koneen vaihdon Amsterdamissa ja välilaskun Arabian niemimaalla Sarjahissa, saavuimme 22 tunnin lentomatkan jälkeen Nepalin pääkaupunkiin Katmanduun. Siellä meitä oli vastassa nuori matkaoppaamme pikkuveljensä kanssa. Paikallisen tavan mukaan saimme keltaisista kukista oppaamme punomat leit kaulaan ja punaviolettia kukkapuskat käteen.

Paikallinen englanninkielentaitoinen matka-oppaamme oli suunnitellut meille kahden viikon täysipainoisen ohjelman, joka alkoi toteutua saman tien. Ensin hoidimme muutamia muodollisuuksia Suomen edustustossa. Yllätykseksemme edustustossa meitä palveli suunnistaja **Tuulikki Karvisen** sukulaistytö **Anu Karvinen**, jonka omistamassa ravintolassa illastimme vielä samana iltana.

Toisena päivänä tutustuimme vanhankaupungin BHAKTAPURin historiallisiin paikkoihin, joista erityisesti mieleen jäivät monikerroksiset palatsit, joihin johtavia korkeita rappusia reunustivat monimetriset eläinveistokset. Matkustimme sitten hotelliimme kolmipyöräisillä katetuilla henkilövetoisilla takseilla. Hotel Tradition, jossa vietimme kaksi yötä, oli hyvää länsimaista tasoa mukavuuksin. Pääkaupungin liikennettä pidin kaoottisena, ja ajoivat lisäksi väärää puolta koko ajan!! Melu oli melkoinen ja pakokaasuja ja muita saasteita ilmassa niin paljon, että silmiä kirveli ja nokka alkoi vuotaa ja yskitti.

Kolmannen päivän aamuna lensimme matkaoppaamme kotiin Pokharaan, jossa väkeä on noin 100.000. Terve-tuloseremonioiden jälkeen asetuimme puoleksitoista viikoksi asumaan perheen kolmikerroksiseen omakotitaloon, joka on ihan kaupungin keskustassa. Huoneemme oli länsimaisin mukavuuksin varustettu. Pääosin ruokailimme per-

heessä ja nautimme itämaisista herkuista. Omalta parvekkeelta saimme ihailla Himalajan yhden osan ANNAPURNAN lumipeitteisiä huippuja. Kaiken kruununa keskellä maisemaa sojotti FISHTAIL -niminen kalan pyrstöä muistuttava 7000 metriä korkea piikki.

Pokhara on 500 metriä alempana pääkaupungin Katmandun laaksoa, eli noin 800 metriä merenpinnasta Himalajan etelärinteellä. Tästä syystä laakso on altis monsuunisateille, jotka tuovat vettä neljä metriä sadekautena. Koska ollaan lähempänä päiväntasaajaa kuin Egyptin Kairo, siellä viihtyvät trooppiset kasvit ja puut, joiden hedelmistä saimme

nauttia. Pokharan ympäristössä sijaitsevien kolmen järven lähistö sopii hyvin riisin viljelyyn. Riisiä lisukkeineen olikin tarjolla päivittäin. Matkamme aikana lämpötila päivällä oli tasaisen varmasti yli 30 astetta ja yöllä 10 asteen pinnassa. Ilma oli puhdasta ja raikasta sekä helppoa hengitellä kiipeillessäkin. Tutustuttuamme kaupunkiin ja sen liike-elämään, aloimme tehdä päivän retkiä ympäristöön.

Ensimmäisen retkemme suuntasimme Pokharan kupeessa sijaitsevalle PHEWA-järvelle, jossa meloimme koko päivän. Järveä ympäröivät idässä kilometrin ylemmäs nouseva Sarangot, pohjoisessa riisipellot kastelukanavineen, lännessä Sarangotin korkuinen kukkula, jonka huipulla sijaitsi Buddhan maailmanrauhan temppeli, jonka edessä istui kaksi lejonapatsasta. Ympäristössä oli kymmeniä kyyhkyslakkoja ja maassa taapersi satoja kyyhkysiä, joissa op-
paamme kertoi asustavan kuolleiden Hindujen sielut. Tästä syystä temppelissä kävijät ruokkivat siemenillä puluja päivittäin. Hautausmaita ei Nepalissa löytynyt, koska ruumiit poltettiin ja tuhka lakaistiin Gangesin (thruth river = pyhä virta) latvavesiin.

Toinen päiväretkemme suuntautui mainit-semalleni MAA-ILMAN RAUHAN temppelivuorelle. Ensin ajoimme taksilla niin ylös kuin pääsi ja sitten kiipesimme jalan kaksi tuntia, kunnes edessämme kohosi upea kultakupolinen pyöreä valkoinen temppeli. Temppeli oli osin rakennettu lahjoitusvaroin ja sitä koristivat neljällä sivulla sijaitsevat liki kolmimetriset kullatut Buddhan veistokset, lahjoittajina maailman merkittävimmät Buddhistivaltakunnat. Temppelin edessä oli helikopterin laskeutumispaikka niille, jotka eivät jaksaa kiivetä.

Kolmas merkittävä päiväretkemme kohdistui aivan kaupungin kupeessa oleviin tulvavesien vuosituhansien mittaan kaivamiin tunneleihin, jotka päättyivät alempana kanjonissa virtaavaan jokiuomaan. Syvällä maan uumenissa tunneleita jatkui kilometrikaupalla. Tutkimme kallioseinämissä esiintyviä pitsimäisiä fossiileja otsalamppujen varassa. Muuta valaistusta sinne ei saatu. Onneksemme olin toimittanut etukäteen kolme otsalamppua lahjaksi sähkökatkosten vuoksi ja otin mukaan matkalle kolme led-otsalamppua.

Neljäs kohteemme oli Sarangot - "kukkula" kilometrin kaupunkia korkeammalla. Ajoimme taas taksilla niin ylös kuin pääsi ja patikoimme loput kaksi tuntia. Ihmisiä todella asui näillä jyrkillä rinteillä olkikattoisissa savitiilimajoissa, joiden toisessa päässä oli karjasuoja. Karja oli pukkeja, kanoja, kalkkunoita, härkä ja joskus näki lehmän tai kaksi. Yleensä lehmät kulkivat villeinä rinteillä ja kaupungissa. Lehmiäkin syötiin, mutta vain jos niitä joutui kolariin tai vaurioitui pudotessaan rinteeltä, jolloin ne lahdatettiin ja jaettiin. Sarangotin rinteillä viljelmät olivat sellaisilla pengerryhlyillä, jotka huipulta katsoen näyttivät vuorelle johtavilta portailta. Huipulta maisemat olivat ikimuistoiset. Länteen Phewa-järvi, etelään Pokhara-kaupunki, luoteeseen riisiviljelmät ja pohjoiskoilliseen Annapurnan rinteet ja lumipeitteiset huiput.

Viides kohteemme oli kaupungin eteläpuoli, jossa oli yli-

opiston lääketieteellinen osasto ja yksityinen high school vierekkäin. Samalla suunnalla tutustuimme myös kansainväliseen vuoristomuseoon, joka oli vastikään avattu. Kiipeilyasujen lisäksi kohtasin siellä lumimiehen, jonka kainalossa kuvautin itseni. Kävelymatkan päässä oli temppeli. Tors-
taina 14.4.2005 Nepalissa oli uudenvuodenpäivä. Oli vuoden 2062 ensimmäinen päivä heidän kalenterinsa mukaan. Koko kaupungin väki oli temppelillä. Rukousmyllyjen pyöristä, laulua, musiikkia, kukkia ja punainen väritäplä otsaan. Tämän kaiken koin.

Niskani äityi tosi hankalaksi. Kiitos kuoppaisten teiden ja alimittaisten vauhdikkaiden taksien, joissa istuimme tuntitolkulla päivittäin siirtyes-sämme kohteesta toiseen. Taksin sait päiväksi 10 eurolla (1 euro = 88 rupiaa). Yhden Suomessa teettämäni valokuvan hinnalla sain siellä 18 laadukasta kuvaa. Kymmenellä eurolla syötit jo melkoisen poppoon ensiluokkaisessa ravintolassa. Räättälillä teettämäni kaksi pukua kankaineen ja juhlapaitoineen teki 100 euroa. Vertailuksi vielä: opetustyötä tekevän henkilön kuu-
kausipalkka oli 50 euroa ja bensanhinta 0,6 euroa litralta.

Matkamme aikana Nepalissa vallitsi kuninkaan julistama poikkeustila. Maolaississien toiminta oli vilkasta. Eräänä päivänä räjähti pommi parin korttelin päässä asunnoltamme. Loukkaantui 9 henkeä, tuhoutui traktori ja taksi,

lisäksi 24 talon ikkunat hävisivät. Toisena päivänä hallituksen joukot tappoivat ristitulella pensaikkoon maolaississejä, joita kasalle vedettynä oli 100 hengetöntä. Tälle paikalle oli meiltä sentään 50 kilometriä. Näistä ja muista asioista pysyimme ajan tasalla lukiessamme oppaamme tilaamaa THE HIMALAYAN NEWS lehteä (englanniksi). Liikkuessamme kaduilla jouduimme katsomaan kadunkulmissa ja katoilta hiekkasäkkien takaa tuijottavia automaattikiväärien piippuja väärästä suunnasta. Tiesulkuja oli tuhkatieheään. Taksi pysäytettiin aina piikkilankavyyhden eteen ja kurkattiin autoon. Turisteja kohdeltiin tosi kunnioittavasti, eikä pape-reita tarvinnut näyttää. Sissit järjestivät lakkoja milloin mistäkin syystä ja silloin oli parasta pysytellä kotosalla. Silti emme kokeneet oloamme turvattomaksi, koska ei perheemmekään osoittanut näkyvää pelkoa. Talomme ikkunoissa ja ulko-oivissa oli kalterit, jotka lukittiin yöksi ja lakon aikana päivälläkin.

Perheen keittiöön minulla ei ollut asiaa. Joitakin havain-toja sentään tein. Kylmäsäilytystiloja ei perheellä ollut, jo-ten raaka-aineet tuotiin kaupungilta kasvavina ja elävinä. Munantuotantolaitos oli kolmannen kerroksen kattotasan-teella. Laitoksen pomo herätti meidät jo kolmelta aamu-huudollaan. Eräänä päivänä näin sisäpihassa pukin märehitimässä. Seuraavana päivänä ei pukkia näkynyt, mutta päivälliseksi meillä oli lammasta. Eräänä päivänä ih-mettelin, mikä parvekkeen kukkatelineen takana muovi-kassia rapisuttaa. Kana siellä oli jalat sidottuna. Päivälli-seksi söimme broileria lisukkeineen. Ruuat olivat niin vah-vasti maustettuja, että oli turha lisätä suolaa, ei sitä olisi maistanut kuitenkaan. Ihmettelyyni, mistä minulle saatiin joka päivälliselle huurteinen Tubor tai Heineken, oli vastaus: alakerran kioskista. Ihastuttuamme itämaisiin mausteisiin valikoi oppaamme niitä meille yli kuusi kiloa Suomeen tuo-tavaksi. Lukija kohta huomaa, että saimme merkittävän osan tätä ruokakulttuuria siirretyksi Suomeen.

Varmistaaksemme, jotta emme minkään arvaamattoman syyn takia myöhästy kansainväliseltä lennolta, joka oli tänä keväänä viimeinen lento sillä reitillä Suomeen, lähdimme kaksi yötä aikaisemmin Pokharasta Katmanduun. Lähtö-seremoniat olivat juhlavat, ehkä maan tapa. Meidät istutet-tiin parvekkeelta seinänviereen. Minulle samanlainen kansallishattu päähän kuin heidän kuninkaallakin on valo-kuvissa. Kaikille tummanpunaisista kukista itse tehdyt pit-kät leit kaulaan, kukkapuska käteen, kostutettua riisiä ot-saan ja setelirahoja kouraan. Sanoin kaikille, sillä vaimoni ja minun lisäksi rivissä istui rakastettava matkaoppaamme **GANGA**, jonka otimme matkamuistoksi Suomeen. Oike-astaan koko matkamme syy oli poikamme vastaviihityn Ganga-vaimon tuominen kotiin. Gangaa oli tietenkin saattamassa koko suku.

Gangan isä ja äiti tulivat kanssamme pääkaupunkiin, jossa vietimme vielä kaksi ikimuistoista vuorokautta perheidemme yhdistymistä juhlien. Kävimme hindujen päätemppe-lissä, joka oli rakennettu kaupungin läpi virtaavan joen molem-

min puolin ison mäen rinteille. Rakennuksia oli lähes puoli kilometriä molemmilla kukkuloilla. Huomasin ja ikuistin per-heen äidin kaihoisan katseen seurattessamme ruumiin-polton valmisteluja, jonka vaiheet kuvasin. Vastapäisellä rannalla temppelin edessä kivijalustalla paloi neljä ruu-misroviota. Luonnollisesti savun tuoksu oli tapahtuman mukainen. Tuhkat lakaistiin lopuksi jokeen. Gangan perhe kuuluu roomalaiskatoliseen pieneen kirkkokuntaan. Kävim-me kahtena lauantaina, joka on heidän pyhäpäivänsä, roo-malaiskatolisessa messussa siunattavana. Poikamme Heik-ki ja Ganga vihittiin tässä kirkossa 16 helmikuuta 2005 roomalaiskatolisin menoin.

Lähtöpäivänä kävimme vielä Katmandun ZOOssa, mis-sä näimme maailman suurimmat eläimet ja pedot. Enää oli jäljellä haikeat jäähyväiset ja vuorokauden kestävä lento Suomeen matkamuistoinemme (Ganga). Jotakin sielustani jäi pysyvästi sinne Himalajan rinteille. Haaveilemme jo seu-raavasta matkasta Pokharaan.

Tekstin ja kuvien vakuudeksi:

RAULI PEKKALA

Sippu Jukola 2005

Tämän vuoden Jukola juostiin Sippolan keskustan välittömässä tuntumassa. Mukana oli ennätysmäärä joukkueita eri puolilta maailmaa. Jukola kerää vuosi vuodelta enemmän eri joukkueita työpaikoilta, ystäväpiireistä ja harrastuksien ympäriltä. Tämä antaa oman väkinsä tälle vaativalle suunnistustapahtumalle. Tämänkertainen Jukola oli mielestäni kaikin puolin hyvä, jopa odotettua parempi. En voisi muuta kritisoida kuin ehkä heikohkoa näkyvyyttä yleisölle kilpailukeskuksessa. Muuten toimi järjestelyt kaikin puolin hyvin. Suunnistuksellisesti vaativuuttakin oli riittämiin tarkkojen rastipisteiden ja korkeuserojen ansiosta.

Mesikämmenillä oli mukana vain kolme veljesjoukkuetta. Venlat huilivat tämän vuoden. Ensi vuonna varmaan nähdään heidät taas mukana. Perinteisesti suurin kisa käytiin Mesikämmenien kakkos ja kolmos joukkueen välillä. Nyt ero oli vaivaiset reilut minuutti Maran ryhmän eduksi. Ensi vuonna veri punnitaan Salon vaikeassa maastossa. Ykkös joukkueen vauhti kiihtyi hyvin loppua kohti, mutta tavoitetta sijoittua alle 400 jäi nyt saavuttamatta.

Ennen kisan alkua oli leirillämme pieni seremonia jossa luovutettiin Marko Rintaselle kannustuspalkinto erinomaisesta suorituksesta ylioppilas kirjoituksissa. Hän oli koulun priimus korkeilla arvosanoilla. Siitä on Markon hyvä jatkaa. Ensi vuonna sitten tavataankin Salossa. Kuten jo totesin maasto ja radat tulevat olemaan vaativat. Se voin luvata.

"Markon yo- kirjoitukset olivat stipendin arvoiset"

Tuloksia:

1) Kalevan Rasti FIN 7:41:17

Harri Romppanen 1:23:01/2.
Mikael Boström 1:09:18/11.
Tommi Tölkö 1:22:33/3.
Hannu Airila 46:33/5.
Antti Harju 41:31/1.
Simo Martomaa 55:09/2.
Thierry Gueorgiou 1:23:10/1

478) Mesikämmenet FIN 11:24:52

Lauri Soikkeli 1:50:44/710.
Kari Tolonen 1:50:35/801.
Petri Kärenlampi 1:45:58/587.
Tuomo Rintanen 1:22:44/637.
Mikko Koivusalo 1:01:19/532.
Marko Rintanen 1:32:06/528.
Jorma Saarinen 2:01:24/478.

792) Mesikämmenet 3 FIN 12:55:03

Klaus Kuusi 1:52:32/751.
Hannu Harkola 2:06:38/988
Juha Penttinen 1:54:25/790.
Martti Lundström 1:35:05/890.
Jussi Seppänen 1:41:14/949.
Heikki Penttinen 1:38:40/864.
Marko Lehtosaari 2:06:26/792.

794) Mesikämmenet 2 FIN 12:56:35

Matti Ottela 2:09:10/1114.
Tapio Reijula 1:47:49/965.
Harri Pättikangas 2:06:33/886.
Atso Mäkinen 1:16:19/832.
Kalle Tolonen 1:06:47/728.
Tuomo Romula 1:30:34/674.
Matti Mäkinen 2:59:20/794.

Veteraanit Kanadassa

Tämän vuoden veteraanien MM-kisat (WMOC) pidettiin Kanadassa 18-31. Heinäkuuta. Suunnistuskilpailut ovat joka 4:s vuosi liitetty World Masters Games yhteysten jotka olivat tänä vuonna Albertan osavaltiossa Edmontonissa. Vuosien kokemuksella matkojen järjestelijänä tiedän että veteraanien osallistuminen kisoihin on yhtä paljon elämysten etsimistä kuin kilpailua tosimelellä. Kulttuuri ja nähtävyydet ovat tärkeitä ja sen vuoksi mukaan lähtee usein ei suunnistava seuralainen. Tutussa seurassa on mukavaa ja turvallista matkustaa. Tietysti matkoista tulee joskus ”seikkailu”, sillä kaikki ei aina suju suunnitelmiin ja aikataulujen mukaan.

Ryhmässämme oli kaikkiaan 70 matkailijaa, joista 26 teki ennen kisoja kierroksen Vancouverin kautta, osallistumalla Kanadan mestaruuskilpailuihin Williams Lakessa. Tämä ryhmä lähti 12.7. ja kulki vuokra-autoilla. Toinen ryhmä lähti 17 heinäkuuta ja lensi suoraan Edmontoniin.

Lentoyhtiöt ovat perustaneet liittoumia, alliansseja, jolloin kaukomatkailijan on helpompaa ja edullisempaa käyttää samaan allianssiin kuuluvien yhtiöiden lentoja, varsinkin ryhmämatkoilla. Meidän ryhmämme lensi Münchenin ja Toronton kautta. Lento Münchenistä Torontoon oli kuitenkin puolitoista tuntia myöhässä ja tästä tuli pulma. Jatkolentomme Edmontoniin ei voinut odottaa ja Toronton lentoasemalla yritettiin sijoitella yli 40 matkustajaa seuraaviin lentoihin. Koneet olivat täynnä ja moni joutui odotuslistalle, eteenpäin pääseminen saman päivän aikana oli tuurin varassa. Otin yhteyden bussiyhtiöön ja kerroin tilanteen ja bussi saapui jokaiselle lennolle vastaan. Itse pääsin kolmanteen lentoon ja menin bussin kanssa neljättä ryhmää vastaan. Nukkumaan pääsin hieman ennen klo 3:a aamulla, huojentuneena kun kaikki olivat kuitenkin perillä. Onneksi seuraava päivä oli vapaapäivä ja saimme levätä matkan rasituksista.

Ennen MM-kisoja, oli Barebonessa 3-päiväiset kilpailut 19-21.7., johon tietenkin otimme osaa. Barebones sijaitsee n.200 km Edmontonista etelään ja kisapaikka oli aina n.100 km. Barebonesta itään tai länteen. Ajomatkaa kertyi siis joka päivä n.300 km yhteen suuntaan, eli yhteensä 600 km. Näillä seuduilla tosin ajaminen on helpompaa, sillä maasto on tasaista ja kaikki tiet ovat viivasuoria. Liikenne oli myöskin rauhallista, ei ruuhkia ja tungosta. Nämä kilpailut olivat eräänlainen portti Albertan metsiin, sillä jokaisessa kilpailussa oli erilainen maasto. Maastot olivat melko avonaisia joiden metsät eivät olleet havupuuta, vaan etupäässä pusikkoista lehtimetsää.

Jalkineet puhtaana metsään

Mainittakoon, että kilpailujalkineet oli puhdistettava, eli

desinfiointava. Tällä varmistettiin ettei ulkomailta tulleilta leviä bakteereja jotka voisivat olla haitallisia mm. karjalle. Barebones kilpailuihin osallistuvalla se tehtiin kilpailupaikalla, jossa desinfiointisäiliö oli pienessä altaassa lähtöpaikalla ja siihen piti astua ennen starttia. Niille jotka eivät osallistuneet näihin kisoihin, puhdistustoimenpide tehtiin World Games-keskuksessa, kilpailumateriaalia noudettaessa, joka jaettiin vain henkilökohtaisesti ja siihen kuului mm. kisa-passi, jota varten piti käydä kuvauttamassa itsensä. Materiaalin mukana sai repun ja T-paidan.

Pilli

Pillin käyttö on Kanadassa maan suunnistusliiton sääntöjen mukaan pakollinen ja se pitää olla kaulassa lähdössä, jossa se myös tarkastetaan. Ilman sitä ei pääse maastoon, mutta jos sen vahingossa unohtaa, niitä on startissa saatavilla lainaksi. Sääntöjen mukaan sitä käytetään loukkaantuessa tai jos tarvitsee muuten lääkäriapua. Kansainvälinen hätäkutsu on että pilliin vihelletään kolme kertaa, pidetään paussi ja toistetaan. Jokainen suunnistaja on velvollinen auttamaan. Tämän hyödyllisyyden allekirjoittanut sai kokea. Siitä alempana kertomustani.

Perjantaina 22.7. oli Edmontonin keskustassa olevassa puistossa World Masters Games suunnistusviesti, jossa oli 3-osuutta. Meidänkin porukasta oli muodostettu monta joukkuetta. Jokainen osuus oli n. 2-3 km. Huolimatta siitä, että puisto sijaitsi keskellä kaupunkia, se oli suunnistuksellisesti hyvä.

Viikonloppuna 23-24.7. oli pari vapaapäivää ja päästiin tutustumaan mm. Edmontoniin, jossa kiinnostusta herätti varsinkin maailman suurin ostoskeskus West Edmonton Mall. Tämä ostoskeskus oli suunniteltu oleskelu- ja viihtyvyyskeskukseksi kuten nykyään muutkin ostoskeskukset. Paljon oli tosiaan panostettu, sillä siellä on mm. suuri vesipuisto monine liukumäkineen ja osa puistosta oli tehty trooppisiin hiekkarannaksi palmuineen, jossa ”mereltäpäin” tuli aallokko rantaan. Rakennelman keskellä oli myöskin iso vanha purjelaiva Santa Maria. Monet käyttivät vapaa-aikansa tutustumalla Kalliovuoriin, johon aikaisemmin lähtenyt ryhmä tutustui ajaessaan sen yli Edmontoniin.

WMOC 2005

Veteraanien MM-kisat alkoivat 25.7. malliharjoituksella. Harjoitukset ja kisat olivat myöskin melko kaukana Edmontonista 120 ja 140 km. Maastot olivat erilaisia kuin Barebonessa, metsä paikoin hyvin tiheätä, paljon soita. Edullisinta oli kulkea harjuja pitkin, sillä ne olivat avonaisempia. Maastosta puuttui suunnistusta helpoittavia maastokohteita joihin olemme täällä tottuneet, kuten avo-

kallioita, jyrkän teitä ja kiviä. Etupäässä piti lukea käyriä, joiden korkeuserot olivat joskus hyvin loivia. Maastot olivat kaukana suurista asutuskeskuksista, joten siellä asusti myöskin paikallisia mesikämmeniä. Harjoituksissa sellainen tuli suunnistajia vastaan mutta se ohitti porukan sen erikoisemmin välittämättä. Otus oli sikäläinen mustakarhu, joka on pienempi kuin meikäläinen harmaakarhu.

Finaalit menivät huonosti Mesikämmen-osanottajille, joita oli kaksi. Eila menetti pelin jo ykkösrastin pummiin ja allekirjoittaneelle tapahtui onnettomuus. Nelösrastilta lähdin ylittämään suota, jossa oli pieniä monttuja ja kosteita painautumia. Kaaduin yhteen tällaiseen painautumaan vatsalleni ja käteni jäi pahaan asentoon puskien takia ja meni olkapäästä sijoiltaan. Tuskainen kipu oli hirveä, enkä päässyt pois montusta omin voimin. Kaivoin kaulassa roikkuvan pillini ja puhalsin. Heti tuli viereeni kaveri, jota pyysin nostamaan minut ylös montusta ja kerroin tilanteen. Hän kysyi vielä, voiko auttaa eteenpäin, mutta sanoin että selviän tästä. Kävelin takaisin edelliselle rastille jossa oli sattui olemaan "rastimies" puhelimen kanssa. Hän otti heti yhteyden metsässä olevaan lähimpään First Aid pisteeseen. Sieltä tuli pari henkilöä tarkistamaan tilanteen ja huomasivat töröttävän olkapääni ja roikkuvan käden. He eivät ryhtyneet mihinkään toimenpiteeseen vaan ottivat yhteyden kilpailukeskuksessa olevaan lääkintäosastoon. Tapahtumapaikka oli keskellä metsää ja lähelle pääsi vain metsäpolkua pitkin (n. 4 km) paremmalle tielle. Sieltä tuli lääkintäosasto maastoautolla. Ensin minulta leikattiin saksilla suunnistuspaita päältä, kun ei uskallettu koskea käteen, ja sitten kuljetettiin kilpailukeskukseen ja sieltä taas ambulanssilla lähimpään sairaalaan, jonne matkaa oli n. 100 km. Tapahtumasta sairaalaan meni aikaa n. 3 tuntia. Sairaalassa minut nukutettiin ja pantiin käsi paikalleen sekä riippusiteeseen. Salmenkylän Jussi ja Eila hakivat minut sitten pois illalla ja aamulla jo lähdettiinkin paluumatkalle Suomeen.

Mesikämmen oli vahdissa myöskin viimeisellä rastilla.

Pilli käyttöön Suomessakin ?

Tässä tapahtumassa tuli nyt testattua pillin tarpeellisuus. Herää kysymys, pitäisikö pillin pakollinen mukana pito ottaa myös meillä käyttöön.

Vakuutus on tärkeä

Tällaisesta tapahtumasta tulee melko huomattavia kuluja, varsinkin Euroopan ulkopuolella. Tärkeätä on vakuutuksen ottaminen hyvissä ajoin ennen matkaa. Veteraaneista alle 70 vuotiaat voivat käyttää lisenssiin liittyvää tai muutakin vapaa-ajan vakuutusta, mutta täytettyään 70, niiden voimassaolo lakkaa. Itse otin ennen lähtöä matkavakuutuksen ja se korvasi kaikki tapahtumasta aiheutuneet kulut.

Veteraanikisoissa oli kaikkiaan 1016 osanottajaa, joista suomalaisia 148. Mitaleja tuli suomalaisille 16, joista 6 kultaa, 5 hopeaa ja 5 pronssia. Osanottajia oli huomattavasti vähemmän, kun jos kisat ovat euroopassa, sillä esimerkiksi ensivuoden Itävallassa pidettäviin kisoihin odotetaan 3000–4000 osanottajaa. Jo nyt on ilmoittautunut veteraanisarjoihin yli 2000, joista suomalaisia 450. Liitekisoihin on myös ilmoittautunut nuorempia.

KÖSSI

SM-pyöräsuunnistus 27-28.8. Kontiolahti

Matti-Juhani Lind kultaa ja pronssia

Tuloksia:

PIKAMATKAT

H40 11,8 km

1. Mika Rantala	HS	34,50
6. Veli-Pekka Pynttari		40,20

H50 10,4 km

1. Reijo Kattelus	VeVe	35,09
7. Jukka Ihalainen		43,25

H60 8,7 km

1. Matti-Juhani Lind	Mesik	33,59
5. Rauli Pekkala		41,10

NORMAALIMATKAT

H40 29,5 km

1. Mika Rantala	HS	1.22,11
9. Veli-Pekka Pynttari		1.42,26

H50 25,5 km

1. Keijo Kattelus	VeVe	1.22,46
13. Jukka Ihalainen		1.51,32

H60 19,4 km

1. Juha Huttula	EE	1.01,21
3. Matti-Juhani Lind		1.13,33
5. Rauli Pekkala		1.22,26

Juhan superviikonloppu

H60 Viestijoukkueelle kultaa

Kohti Pohjanmaata lähdettiin tänäkin vuonna ratkomaan pikamatkojen ja viestien SM-mitaleita. Pikamatkat juostiin Vimpelin ja Vetelin välimaastossa. Ennakkotiedoissa jo varoiteltiin, että helpolla ei tänä vuonna päästä. Ei ainakaan pikamatkoilla. Alue missä kilpailut pidettiin, oli pieni, mutta sitäkin haastavampi. Meitä Mesikämmeniä lähti iskukykyinen joukko. Eikä pienin odotuksien. Penttisen Juha, Laitisen Matti ja H60-viestijoukkue oli iskukykyisessä kunnossa.

Pikamatkojen karsinta antoi heti alusta lähtien ymmärtää mistä on kysymys. Kartta täynnä tavaraa, niin että lukeminen oli vaikeaa ja näkyvyyttä vain muutamia kymmeniä metrejä kerrallaan. Liekö kellään tullut puhdasta suoritusta, mutta kuitenkin parhaat tälläkin kertaa saatiin A-finaaleihin. Juha ja Matti osoittivat heti karsinnoissa mitä on tulossa. Hyvät sijoitukset tulivat omista ryhmissä ja niistä hyvät lähtöasetelmat finaaleihin. Itse pystyin juuri kurottamaan A-finaaliin, joka oli minulle mieluinen yllätys. Monena vuotena sitä on jääty vain vaivaisten sekuntien päähän A-finaalista. Tolosen Kallella, Reijulan Tapsalla eikä Kuusen Klasulla ollut tällä kertaa paras päivä ja valitettavasti putosivatkin B-finaaliin. Oliko Kallen keskittyminen jo huomiosessa viestissä? Näin arveltiin.

A-finaalit juostiin samalla kartalla kuin karsinnatkin. Nyt kartan yläosan avokallio maastossa. Suunnistuksellisesti se oli riittävän vaativa tämän tason kilpailulle. Oma juoksuni meni hiukan piloille jo ensimmäisellä rastilla. Yli kolmen minuutin haku tuli pienen kartanluku virheen takia. Siitäkin huolimatta sijoitukseni oli peräti 23:n, johon piti olla tyytyväinen.

Juhan mitalia odoteltiin

Heti Juhan tultua maaliin saatettiin odottaa, että Juhalla on nyt mahdollisuudet vaikka kultamitaliin. Niin hyvän juoksun hän teki. Vain pieni lenkki kasi rastilla verotti aikaa vajaalla minuutilla. Laitisen Matti saapui maaliin myös ja sijoitus silloin oli neljäs. Nyt tuloslistoilta puuttui vain pari nimeä. Niistä Kattilankosken Matti vaarallisim. Niinpä kävikin, että hän kiilasi ohi Juhan ja Matin. Näin lopulliset sijoitukset olivat Juha Penttinen hopeaa ja Matti Laitinen 6. Hieno oli päivä Juhalle ja Matille. Tämä lienee Juhan ensimmäinen henkilökohtainen SM-mitali koko kilpailu-urallaan. Ja siitä Juha oli aidosti iloinen. Mukava oli olla Mesikämmen palkintojen jaon aikana.

"Nappi juoksu ja sen huomaa"

Tuloksia:

H60 : 2.49 km

(Lähti: 51, Keskeytti: 2, Hylätty: 1)

1.	Matti Kattilakoski	KPV	23.27
2.	Juha Penttinen	Mesik	24.14
3.	Tapani Kesti	KuortKu	25.14
4.	Jorma Mäkelä	KeuKi	25.34
5.	Olli Lehtinen	TuS	25.38
6.	Matti Laitinen	Mesik	26.37

H55 : 2.78 km

(Lähti: 51, Keskeytti: 3, Hylätty: 3)

1.	Juhani Virtanen	LHR	26.04
2.	Ari Ovaska	TarpSu	27.06
2.	Pauli Rautanen	JäPa	27.06
23.	Tuomo Romula	Mesik	36.12

H55B : 2.49 km

(Lähti: 54, Keskeytti: 1, Hylätty: 0)

1.	Matti Väänänen	NilsNu	25.52
7.	Tapio Reijula	Mesik	28.42
22.	Klaus Kuusi	Mesik	31.35

"Tapsan ja Klasun viimeiset säädöt".

"Juhan ja Matin mitalit on ripustettu kaulaan" Viestikulta juostiin Kaustisilla.

Viestikulta juostiin Kaustisilla

Sunnuntaina oli sitten viestien vuoro. Uusi keskittyminen. Mesikämmenien H60-joukkue Kalle Tolonen, Matti Laitinen ja Juha Penttinen oli yksi ennakkosuosikeista. Meidän H55-joukkue juoksi joukkueella Tapio Reijula, Klaus Kuusi ja allekirjoittanut. Tavoite oli sijoittua puolen välin paremmalle puolelle.

H60-joukkueen viesti alkoi odotusten mukaisesti. Kalle saapui vaihtoon aivan kärjen tuntumassa. Oli vain puoli minuuttia jääneenä keulasta. Maasto oli edelliseen pikamatkojen maastoon verrattuna huomattavasti nopeampaa ja vauhti sen mukaista. Pienetkin pummit pudottivat sijoi-
tusta heti ja saattoivat olla ratkaisevia mitalistaistoja ajatellen. Laitisen Matti jatkoi varmaa etenemistä toisella osuudella. Vaihtoon Matti tuli neljäntenä. Puolitoista minuuttia oli MS Parmalle jääty. Nyt veikkailtiin että onko Parmalla jo ratkaiseva etumatka muihin. Mutta viimeiselle osuudelle lähti parivaljakko Juha ja Saloisten Reippaan Juhani Mäkinen. Nämä kaksi ankkuria menivät omia vauhtejaan ja jo ennakkorastilta tiedot kertoivat, että on tulossa ankara kirkilpailu Mesikämmenien ja Saloisten Reippaan välillä. Niin kävikin. Aivan loppusuoran alussa tulivat kaksi vauhtikonetta kohti maalia Juhan johtaessa 2-3 metriä. Ja sen Juha piti maaliin asti. Näin Saloisten reippaan Juhani Mäkinen sai tunnusta Juhan paremmaksi loppusuoralla. Se oli kuulemma Juhanin ensimmäinen loppukiri tappio. Ja sen teki Penttisen Juha. Nyt maalissa oltiin yhtä hymyä. Voitto tuntui makealta kaikille meille. Kaiken edellisen kruunasi palkintojen jako, jota odoteltiin vesi kielellä pitkään.

Meidän H55 joukkue teki jälleen kuten viime vuonnakin erittäin tasaisen suorituksen ja tuloksena oli hyvä 14. sija. Siihen oltiin tyytyväisiä. Näin viikonvaihte oli saatu hienosti päätökseen ja kotimatka tuntui puolta lyhyemmältä mitä kilometrit kertoivat. Tavoitteet olivat saavutettu erinomaisesti.

Terveisin Tuomo!

Tuloksia:

H60

Lähti : 22 Keskeytti : 1 Hylätty : 0

1	Mesikämmenet 1	1.34.58	
1.	osuus Kalle Tolonen	33.25	5
2.	osuus Matti Laitinen	33.24	4
3.	osuus Juha Penttinen	28.09	1
2	Saloisten Reipas 1	1.35.00	
1.	osuus Olavi Kittilä	33.33	8
2.	osuus Risto Harjuhahto	33.11	3
3.	osuus Juhani Mäkinen	28.15	
2			
3	Rastikarhut 1	1.40.09	
1.	osuus Tero Tiitola	33.58	10
2.	osuus Olavi Mäkivaara	35.06	7
3.	osuus Seppo Jukkola	31.04	3

H55

Lähti : 31 Keskeytti : 3 Hylätty : 0

1	Ounasvaaran Hiihtoseura	1.49.05	
1.	osuus Timo Juujärvi	35.33	3
2.	osuus Mauno Korhonen	38.05	2
3.	osuus Seppo Korhonen	35.27	1
14	Mesikämmenet 1	2.05.41	
1.	osuus Tuomo Romula	41.19	16
2.	osuus Tapio Reijula	43.02	16
3.	osuus Klaus Kuusi	41.18	14

"Me olemme mestareita 2005"

SM-normaalmatkat R2

Karstulassa 3-4.9.05

Tämän vuoden R2 SM-kilpailuihin oli uskaltanut vain Mesikämmenistä Eila, Kössi, Juha ja allekirjoittanut. Lapuan Virkiä ja Karstulan Kiva onnistuivat erinomaisesti järjestelyissä. Hieno maasto oli karsinnassa sekä finaalissa ja niihin hyvin laaditut radat. Ehkä hiukan liiankin fyysiset, mutta näin SM-kisoissa pitää olla.

Karsinnat juostiin melko nopeassa avoimessa kangasmaastossa. Juha tykitti heti karsinnan nopeimman ajan ja sai hyvän lähtöpaikan A-finaaliin. Itselläni meni karsinta kohtuullisesti ja A-finaalipaikka tuli.

Finaalissa Juhalla oli alussa pieniä vaikeuksia, mutta monet väliajat kertoivat, että vauhtia olisi ollut vaikka voittoon. Harmittava 4. sija tuli, mutta varmaan siitä jäi hampaan koloon motivaatiota tuleviin syksyn kisoihin. Samoin Eilalle tuli alkumatkasta hakuja ja hänen sijoitus Juhan tavoin oli 4.. Kössin ja minun sijoitukset olivat puolenvälin jälkeen. Meille aivan tyydyttävät suoritukset. Nämä SM-kisat olivat kaiken kaikkiaan hyvät, mutta vain niin kaukana täältä Helsingistä. Pitkän kotimatkan jälkeen sunnuntai-iltana jalat tuntui aivan pötkelöltä. Muttei ei hätää, tuttu tunne se on.

Terveisin! Tuomo

Finaalin tuloksia:

<u>H55 6540 m</u>			
1. Taisto Kemppainen	VaKa	53,21	
42. Tuomo Romula	1.14,51		
<u>H60 5990 m</u>			
1. Matti Kattilakoski	KPV	51,53	
4. Juha Penttinen		56,47	
<u>H75 3640 m</u>			
1. Mauno Ripattila	KouRa	41,56	
31. Kyösti Saksman		1.44,37	
<u>D70 2820 m</u>			
1. Leena Ikkala	HS	49,15	
4. Eila Rintanen		1.00,49	

SM-yö

Mäntyharju 24.9.05

Tuloksia:

<u>H55 5,6 km</u>			
1. Jouko Vääränen	KouRa	48,26	
43. Tuomo Romula		1.09,32	
<u>H60 5,16 km</u>			
1. Yrjö Nikkinen	HyRa	47,55	
22. Matti Laitinen		1.00,02	
27. Juha Penttinen		1.02,02	

SM-pitkät

Orivedellä 14.5.05

Tuloksia:

<u>D70 4,12 km</u>			
1. Raila Sinkkilä	TuS	1.11,50	
4. Eila Rintanen		1.24,48	
<u>H55 9,75 km</u>			
1. Eero Väisänen	SuoRa	1.25,51	
83. Tuomo Romula		2.09,10	
<u>H60 8,85 km</u>			
1. Juhani Jokinen	MaMa	1.21,25	
4. Juha Penttinen		1.25,29	
<u>H18 12,47 km</u>			
1. Juuso Metsälä	Lynx	1.44,05	
70. Tuomo Rintanen		3.10,20	
<u>H75 5,14 km</u>			
1. Mauno Ripattila	KouRa	1.10,39	
21. Kyösti Saksman		2.29,10	

AM-pika

Inkoon Degerbyssä 1.6

• Eila kultaa • Kössi hopeaa

Tuloksia:

<u>H35 3,37 km</u>			
1. Jari Laitamäki	Delta	23,37	
10. Kari Tolonen		29,32	
21. Lauri Soikkeli		43,50	
<u>H55 2,79 km</u>			
1. Vesa Turku	HS	23,54	
13. Tapio Reijula		31,10	
<u>H60 2,56 km</u>			
1. Yrjö Nikkinen	HyRa	21,22	
5. Kalle Tolonen		25,04	
9. Matti Laitinen		26,35	
17. Atso Mäkinen		29,56	
28. Rauli Pekkala		36,28	
<u>H65 2,30 km</u>			
1. Reino Österberg	LeSi	21,40	
19. Onni Ilonen		46,20	
<u>H75 1,79 km</u>			
1. Tapani Luonteri	XYZ	25,01	
2. Kyösti Saksman		36,36	
<u>H18 3,14 km</u>			
1. Aapo Summanen, RR	21,41		
9. Tuomo Rintanen		34,28	
<u>D60 1,79 km</u>			
1. Eeva Tanska, RaHa		9	
10. Pirjo Mäkinen		20,23	
<u>D70 1,60 km</u>			
1. Eila Rintanen		45,00	
		25,35	

AM-pitkä

7.6. Porvoo

• Juha kultaa • Eila ja Lauri hopeaa

Tuloksia:

H35 12,8 km

1. Mika Lehtonen	TVV	1.57,50
2. Lauri Soikkeli		2.30,47

H55 8,2 km

1. Kari Huttunen	KeU	1.20,58
16. Tuomo Romula		1.45,39

H60 7,1 km

1. Juha Penttinen		1.08,03
4. Kalle Tolonen		1.12,55

H75 3,9 km

1. Aarre Airevuo	HPV	1.03,37
5. Kyösti Saksman		1.47,53

D70 3,9 km

1. Leena Ikkala	HS	1.21,10
2. Eila Rintanen		1.21,15

AM-partio

24.8. Veikkolassa

Mesikämmenien "tytöt" 180 hopealle ja "pojat" 180 pronssille

Tuloksia:

D180

1. HS 1	26,23
Tytti Torp, Pirkko Latvasto, Tuulikki Karvinen	
2. MESIKÄMMENET	33,18
Pirjo Mäkinen, Eila Rintanen, Aira Davidsson	
3. HyRa	36,09
4. KaRa	36,28
5. KeU	36,29
6. HS 2	40,06

H180

1. HyRa	49,09
Yrjö Nikkinen, Paavo Partanen, Mikko Palomäki	
2. Delta	52,57
P. Honkavaara, Eero Laine, Risto Wessman	
3. MESIKÄMMENET 1	53,48
Matti Laitinen, Tapio Reijula, Kalle Tolonen	
4. HS 1	55,16
5. LeSi	55,36
6. Jyry 1	56,09
7. MESIKÄMMENET 2	56,32
Atso Mäkinen, Matti Mäkinen, Tuomo Romula	
8. EsAk 2	56,40
Essu 1 ja 2, sekä EsAk 1 hylätty	

H205

1. KaRa	44,56
Alpo Huisman, Reino Pajuoja, Olavi Heinonen	
2. Essu	49,16
3. HPV 1	55,33
4. KeU 1	55,47
5. HS 1	1.06,05
6. MESIKÄMMENET	1.08,21
Onni Ilonen, Pertti Tauvo, Heikki Wilhelmsson	
7. HiKi	1.12,59
8. RiSu	1.34,15

AM-normaaliomatka

13.8. Pukkilassa

Tuloksia:

H35 9,10 km

1. Manne Suominen	Delta	1.11,40
11. Kari Tolonen		1.27,53

H55 5,60 km

1. Jouni Savelainen	HS	49,27
28. Tapio Reijula		1.07,32

H60 4,70 km

1. Risto Sirola	KeU	51,42
7. Kalle Tolonen		59,03
15. Atso Mäkinen		1.04,57
17. Matti Mäkinen		1.05,35
19. Matti Laitinen		1.07,19
26. Rauli Pekkala		1.12,00

H65 4,10 km

1. Toivo Setälä	JäPa	48,37
13. Onni Ilonen		1.07,52

H75 2,3 km

1. Aarre Airevuo	HPV	43,27
5. Kyösti Saksman		1.01,33

AM-viesti 14.8. Keravalla

Mesikämmenet kultaa - H60

AM-viestiin osallistui Mesikämmenistä vain kaksi joukkuetta, molemmat sarjassa H60. Juha Penttinen nosti ykkösjoukkueen neljänneltä sijalta voittoon ankkuriosuudella.

H60

1. Mesikämmenet 1	1.45,00	
– Kalle Tolonen	35,10	(4)
– Matti Laitinen	38,30	(4)
– Juha Penttinen	31,19	(1)
7. Mesikämmenet 2	1.56,51	
– Rauli Pekkala	38,18	(7)
– Atso Mäkinen	40,06	(7)
– Matti Mäkinen	38,26	(7)

H55

1. Tuomo Romula	47,10
-----------------	-------

H60

1. Juha Penttinen	43,21
2. Matti Mäkinen	43,43
3. Matti Laitinen	46,09
4. Atso Mäkinen	52,41

M65

1. Onni Ilonen	1.16,26
----------------	---------

MM - yö

Mesikämmenien yö-mestaruus ratkaistiin Rajamäellä 20.9.05.

Mesikämmenet / HPV ottelu

8.10. Veikkolassa HPV 61 - Mesikämmenet 46

Nyt se painajaisuni toteutui. 5 vuoden jälkeen HPV tuli ja voitti seura-ottelun. Jo kesän kuluessa kuului huhua, että HPV aikoo voittaa ottelun. Ja niin siinä sitten kävi. Mutta jossittelulle pitää antaa tilaisuus. Meiltä puuttui kaksi ratkaisevaa juoksijaa kun heillä flunssa pääsi yllättämään. No, onhan tässä hyviäkin puolia. Ensi vuonna meillä on uusi tavoite. Se on vain voitto.

Terveisin! Tuomo

Tuloksia:

7 km

1. Tom Järvinen	HPV	53,07
2. Heikki Sorsa	HPV	1.01,51
3. Jari Ohrankämmen	HPV	1.05,58
4. Matti Laitinen	Mesik	1.06,19
5. Kari Saari	HPV	1.07,38
6. Jorma Saarinen	Mesik	1.12,20
7. Mikko Lehti	HPV	1.13,05
8. Tuomo Rintanen	Mesik	1.40,33
9. Vikke-Veikko Saari	HPV	2.05,39

5 km

1. Tuomo Romula	Mesik	39,53
2. Klaus Kuusi	Mesik	42,32
3. Matti Mäkinen	Mesik	51,14
4. Jorma Liljendahl	HPV	52,40
5. Aimo Limnell	HPV	58,03
6. Pauli Siitonen	HPV	59,26
7. Mauri Aho	HPV	1.00,13
8. Atso Mäkinen	Mesik	1.00,37
9. Keijo Viitanen	HPV	1.01,02
10. Tarja Laine	HPV	1.05,17
11. Reijo Laaksonen	Mesik	1.05,31
12. Klaus Oech	Mesik	1.11,00
13. Vilho Kesti	HPV	1.11,19
14. Tero Saari	HPV	1.17,06
15. Heikki Hurme	HPV	1.17,28
16. Tarja Saari	HPV	1.18,28
17. Mervi Aho	HPV	1.21,25

3 km

1. Eila Rintanen	Mesik	49,23
2. Timo-Antti saari	HPV	52,23
3. Kyösti Saksman	Mesik	1.04,49
4. Ossi A.Saarinen	Mesik	1.13,18
5. Paula Aho	HPV	1.14,43
6. Aila Viitanen	HPV	1.16,41
7. Tuula Järvinen	HPV	1.25,42

MM-pikamatka

19.5.2005

Mesikämmenien pikamatkan mestaruuskilpailut pidettiin Kauhalassa, Rasti-haukkojen järjestäminä. Erittäin kireä oli taistelu H55 sarjan voitosta, jossa Tuomo ja Tapsa saivat sekunnilleen saman ajan.

Tulokset:

H40 3 km

1. Harri Pättikangas	27,49
----------------------	-------

H55 3 km

1. Tapio Reijula	25,49
Tuomo Romula	25,49

H60 3 km

1. Kalle Tolonen	28,56
2. Atso Mäkinen	30,18
3. Matti Mäkinen	31,27
4. Rauli Pekkala	34,22

H65 1,9 km

1. Onni Ilonen	21,59
2. Ossi Saarinen	49,25

D60 1,9 km

1. Pirjo Mäkinen	42,56
------------------	-------

Suunnistusmatkoja 2006

WMOC – veteraanien hiihtosuunnistus MM

Latvia 1.-6.2.2006

2-päiväiset Murcia Espanja 12.-13.2.2006

Portugal O-Meeting 25.-28.2.2006

Espanjan mestaruuskilpailut,

Pontevedra 25.-27.3.2006

WMOC – veteraanien MM

Wiener Neustadt, Itävalta 1.-8.7.2006

Sveitsi Tour-O-Swiss 8.-15.7.2006

Sveitsin 6-päiväiset 15.-22.7.2006

Tanska MM-kisat ja 6 päiväiset 30.7.-4.8.2006

Kysele Kössiltä

Puh. & fax 5631576, 040-900 3938

e-mail: kyosti.saksman@worldwide-compass.inet.fi